

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5811

гр. София, 21.10.2016 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15
състав**, в закрито заседание на 21.10.2016 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Полина Якимова

като разгледа дело номер **659** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 във връзка с чл.83, ал.4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалбата на [фирма] в ликвидация, ЕИК[ЕИК], представлявано от В. И. З. чрез пълномощника адв. А. срещу Акт за дерегистрация по ЗДДС № 220991500007271/ 25.08.2015г., издаден от К. С., инспектор по приходите в ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 1611/ 23.10.2015г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП.

Административен съд София-град преценява, че за разрешаването на спора е необходимо тълкуване на общностното право и по-конкретно на разпоредбата на член 176, алинея 2 от Директива 2006/112/ЕО, във връзка с което намира за уместно да отправи до Съда на Европейския съюз преюдициално запитване относно тълкуването на приложимата към спора правна норма.

По тези съображения съдът формулира съдържанието на преюдициалното запитване, както следва:

Страни по делото:

1. Жалбоподател [фирма] в ликвидация, чрез процесуалния си представител адв. А. А..

2. Ответник – директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централното управление на Националната агенция по приходите.

Предмет на делото:

3. Предмет на обжалване е Акт за deregистрация по ЗДДС № 220991500007271/25.08.2015г., издаден от инспектор по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1611/ 23.10.2015г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централното управление на Националната агенция по приходите.

Фактите по спора:

4. По фактическата обстановка, установена по делото, не е налице спор между страните и тя е, както следва:

5. [фирма] в ликвидация е дружество, учредено по българското законодателство, вписано в Търговския регистър на 16.11.2010г. Единоличен собственик на капитала е установеното във Федерална република Германия дружество ГРЕС С. Г.&Ко КГ. Предметът на дейност на [фирма] е производство на електроенергия, инвестиции в енергийни проекти. То е страна по договор за изкупуване на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници № 1053/ 01.07.2013г., сключен с [фирма].

6. „К. Щ. – УНД М.“ Г., дружество с ограничена отговорност, учредено по законодателството на Федерална република Германия, е взискател по изпълнително дело, длъжник по което е ГРЕС С. Г.&Ко КГ, което от своя страна е собственик на дружествените дялове в [фирма] в ликвидация. Поради неизпълнение на задължението на страна на ГРЕС С. Г.&Ко КГ към К. Щ. – УНД М. Г. и предвид правната възможност съгласно разпоредбите на българското законодателство – чл.517, ал.3 от Гражданския процесуален кодекс, последното дружество е овластено от частен съдебен изпълнител да предяви пред компетентния Софийски градски съд иск за прекратяване на дружеството, чиито дялове са собственост на длъжника, а именно [фирма].

7. Съобразно задължителната практика на Върховния касационен съд при изпълнение върху дял от търговско дружество и прекратяване на дружество с ограничена отговорност по реда на чл.517 ГПК имуществото на прекратеното дружество служи за удовлетворяване вземането на кредитора на съдружника, чийто дял е обект на индивидуално изпълнение. В случай на погасяване на задължението на ГРЕС С. Г.&Ко КГ започналата процедура по ликвидация на [фирма] ще бъде прекратена.

8. Съгласно чл.109, ал.1 и на основание чл.107, т.4, б. „а“ от Закона за данък върху добавената стойност [фирма] в ликвидация подава заявление за deregистрация по ЗДДС, във връзка с което е извършена проверка от органите по приходите за наличие на основание за задължителна deregистрация. В рамките на проверката е констатирано, че на 07.08.2015г. в Търговския регистър е вписано прекратяване дейността на дружеството. Представена е справка за облагаемия оборот за едногодишния период м. август 2014г. – м. юли 2015г., който е в размер на 473 323,25 лв. В писмени обяснения вх. № 53 06 4939/ 27.08.2015г. на представляващия [фирма] подробно е пояснена фактическата обстановка и се подчертава, че дружеството не е преустановявало търговската си дейност и дори към момента на вписване на ликвидацията в Търговския регистър неговият облагаем оборот неколкократно

надвишава предвидения в ЗДДС праг за задължителна регистрация по ЗДДС.

9. Издаден е Акт за deregистрация по ЗДДС № 220991500007271/ 25.08.2015г., с който е определена дата на deregистрацията 07.08.2015г. – датата на вписване на ликвидацията в Търговския регистър. Съгласно чл.111, ал.1 от ЗДДС счита се, че към тази дата дружеството извършва доставка на всички налични активи по смисъла на Закона за счетоводството. Дружеството начислява дължимия данък и посочва резултат данък за внасяне за данъчен период м. август 2015г. В деня на връчване на Акт за deregистрация по ЗДДС № 220991500007271/ 25.08.2015г., от [фирма] е подадено заявление за регистрация по ЗДДС. След извършена проверка същото е повторно регистрирано по ЗДДС на 12.09.2015г.

10. Срещу акта за deregистрация е подадена жалба до директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., който с решение № 1611/ 23.20.2015г. потвърждава акта. Срещу потвърдения с решението на органа по чл.152, ал.2 ДОПК акт е подадена жалбата, въз основа на която е образувано съдебното производство пред АССГ.

Становища на страните

11. [фирма], адресат на акта за deregистрация по ЗДДС поддържа, че той противоречи на закона, защото прилагането на чл.107, т.4, буква „а“ ЗДДС, предвиждащ задължителна deregистрация по ЗДДС в случай на прекратяване на юридическо лице–търговец със или без ликвидация, представлява ограничаване на правата на данъчнозадължените лица, което води до задължително начисляване на дължимия данък съгласно чл.111 ЗДДС и ограничава правото на приспадане на данъчен кредит поради наличието на изискване начисленият при deregистрацията данък да е ефективно внесен или прихванат от органите по приходите. Според [фирма] въвеждането на задължителна deregистрация по ЗДДС на прекратените юридически лица–търговци със или без ликвидация, т. е. отпадането на предвидената преди 01.01.2007г. възможност на назначения от съда ликвидатор да избере в случаите на прекратяване по силата на съдебно решение, дали юридическото лице да остане регистрирано по ЗДДС, води до задължително начисляване на дължимия данък върху наличните активи и задължение за ефективното му внасяне, което се явява необходима предпоставка за упражняване на правото на данъчен кредит при повторната регистрация.

12. Това ограничава правото на приспадане на данъчен кредит на данъчнозадължените лица по отношение на наличните при повторната регистрация активи, последица е от изменение на правната уредба, в сила от 01.01.2007г. и е в противоречие с разпоредбата на член 176, алинея 2 от Директива 2006/112/ЕО.

13. Ответникът по жалбата – директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централното управление на Националната агенция по приходите намира, че актът не противоречи на закона, защото при deregистрация на юридическо лице със или без ликвидация по реда на чл.107, т.4, б.

„а“ от ЗДДС в Закона за данък върху добавената стойност не са предвидени изключения, при които дерегистрацията може да бъде отложена. Следователно след датата на прекратяването на данъчнозадължените лица те не може да не бъдат дерегистрирани или да бъдат регистрирани по свой избор по реда на чл.100 ЗДДС. Налице са определени обстоятелства, при които те могат да бъдат отново регистрирани. В случай, че след месеца на дерегистрацията си лицата в ликвидация формират облагаем оборот по реда и условията на чл.96, ал1 ЗДДС, за тях възниква задължение за регистрация по ЗДДС. За целта до 14-то число на месеца, следващ месеца, през който облагаемият оборот е достигнал 50 000 лв, те следва да подадат заявление за регистрация. В тези случаи приложение ще намерят общите правила на ЗДДС с изключение на чл.76 и чл.77 от закона. Отклонението се състои в това, че те нямат право на приспадане на данъчен кредит за наличните си активи в момента на повторната си регистрация, нито да приспадат данъчен кредит за данъка, начислен им по чл.111 от закона при дерегистрация по чл.107, т.4 б. „а“ ЗДДС. НАП е изразявала становище, /писмо изх. № 24 00 23 от 2007г./ че по аналогия с чл.50, ал.1 ЗДДС при разпореждането си с тези стоки и услуги след повторната си регистрация данъчнозадължените лица извършват освободени доставки.

14. Позицията на жалбоподателя по делото е за необходимост от отправяне на преюдициално запитване. Ответникът не ангажира становище по направеното искане.

Приложими национални норми

15. Закон за данъка върху добавената стойност /Обн., ДВ, бр. 63 от 4.08.2006 г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република Б. към Европейския съюз, изм., бр. 86 от 24.10.2006 г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република Б. към Европейския съюз - 1.01.2007 г., доп., бр. 105 от 22.12.2006 г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република Б. към Европейския съюз - 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 108 от 29.12.2006 г., в сила от 1.01.2007 г.; Решение № 7 на Конституционния съд на РБ от 23.04.2007 г. - бр. 37 от 8.05.2007 г.; изм., бр. 41 от 22.05.2007 г., изм. и доп., бр. 52 от 29.06.2007 г., в сила от 1.11.2007 г., изм., бр. 59 от 20.07.2007 г., в сила от 1.03.2008 г., изм. и доп., бр. 108 от 19.12.2007 г., в сила от 19.12.2007 г., бр. 113 от 28.12.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., бр. 106 от 12.12.2008 г., в сила от 1.01.2009 г., доп., бр. 12 от 13.02.2009 г., в сила от 13.02.2009 г., изм., бр. 23 от 27.03.2009 г., в сила от 1.11.2009 г., бр. 74 от 15.09.2009 г., в сила от 15.09.2009 г., изм. и доп., бр. 95 от 1.12.2009 г., в сила от 1.01.2010 г., бр. 94 от 30.11.2010 г., в сила от 1.01.2011 г., изм., бр. 100 от 21.12.2010 г., в сила от 1.07.2011 г., изм. и доп., бр. 19 от 8.03.2011 г., в сила от 8.03.2011 г., изм., бр. 77 от 4.10.2011 г., изм. и доп., бр. 99 от 16.12.2011 г., в сила от 1.01.2012 г., бр. 54 от 17.07.2012 г., в сила от 17.07.2012 г., бр. 94 от 30.11.2012 г., в сила от 1.01.2013 г., изм., бр. 103 от 28.12.2012 г., в сила от 1.01.2013 г., изм. и доп., бр. 23 от 8.03.2013 г., в сила от 8.03.2013 г., изм., бр. 30 от 26.03.2013 г., в сила от 26.03.2013 г., бр. 68 от 2.08.2013 г., в сила от 2.08.2013 г., изм. и доп., бр. 98 от 12.11.2013 г., в сила от 1.12.2013 г., бр. 101 от 22.11.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 104 от 3.12.2013 г., в сила от 1.12.2013 г., бр. 109 от 20.12.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 1 от 3.01.2014 г., в сила от 1.01.2014 г., изм. и доп., бр. 105 от 19.12.2014 г., в сила от 1.01.2015 г., бр. 107 от 24.12.2014 г., в сила от 1.01.2015 г.,

доп., бр. 41 от 5.06.2015 г.

Чл. 106. (1) Прекратяване на регистрацията (дерегистрация) по този закон е процедура, въз основа на която след датата на дерегистрация лицето няма право да начислява данък и да приспада данъчен кредит освен в случаите, когато този закон е предвидил друго.

(2) Регистрацията се прекратява:

1. по инициатива на регистрираното лице, когато е налице основание за дерегистрация - задължителна или по избор;
2. по инициатива на органа по приходите, когато:
  - а) е установил основание за задължителна дерегистрация;
  - б) е налице обстоятелство по чл. 176.

16. Чл.107, т.4, б.,а“ ЗДДС

Чл. 107. Основание за задължителна дерегистрация е:

4. прекратяването на лицето в случаите на:

- а) прекратяване на юридическо лице - търговец, със или без ликвидация;

17. Чл. 76. (1) Регистрираното лице има право да приспадне начисления данък при дерегистрацията му по този закон за обложените активи по чл. 111, ал. 1, т. 1, които са налични към датата на последващата му регистрация.

(2) Правото по ал. 1 възниква, когато са налице едновременно следните условия:

1. наличните активи по смисъла на Закона за счетоводството към датата на последващата регистрация по този закон са били обложени при дерегистрацията по реда на чл. 111, ал. 1, т. 1;

2. начисленият данък при дерегистрацията е внесен ефективно или е прихванат от органа по приходите;

3. с наличните активи по т. 1 лицето е извършвало, извършва или ще извършва облагаеми доставки по смисъла на чл. 69;

4. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) регистрационният опис по образец за активите по т. 1 е съставен към датата на повторната регистрация и е подаден не по-късно от 45 дни от датата на регистрация;

5. активите по т. 1 са придобити от лицето до 5 години, а за недвижими вещи - до 20 години, преди датата на повторната регистрация по този закон.

(3) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) В случаите на чл. 111, ал. 2, т. 5 регистрираното лице има право на приспадане на данъчен кредит за закупените или придобитите по друг начин или внесените активи по смисъла на Закона за счетоводството след датата на дерегистрацията му, които са налични към датата на последващата му регистрация. Правото на данъчен кредит възниква при условията на

чл. 74, ал. 2.

18. Закон за данъка върху добавената стойност /отменен, в сила до 31.12.2006г./

Чл. 116. (1) Прекратяване на регистрацията по този закон е процедура, по силата на която след датата на дерегистрация лицето няма право да начислява данък и да приспада данъчен кредит, освен в случаите, когато този закон е предвидил друго.

(2) Регистрацията се прекратява:

1. по инициатива на регистрираното лице, когато:

а) е налице основание за задължителна дерегистрация;

б) е налице основание за дерегистрация по избор;

Основания и срокове за задължителна дерегистрация

Чл. 117. (1) Основанията и сроковете за задължителна дерегистрация са:

1. ....

2. (отм. - ДВ, бр. 111 от 1999 г.);

3. (в сила от 1.01.2000 г. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., отм., бр. 111 от 1999 г.);

4. ....

(2) Независимо че не са налице основанията за задължителна дерегистрация по ал. 1, задължение за прекратяване на регистрацията възниква:

1. (отм. - ДВ, бр. 108 от 2004 г.);

2. (изм. - ДВ, бр. 111 от 1999 г.) когато за регистрираното юридическо лице е постановено съдебно решение за прекратяване - в срок 14 дни от датата на влизане в сила на съдебното решение, освен в случаите по ал. 3;

3. ....

4. ....

5. (отм. - ДВ, бр. 102 от 2000 г.);

6. ....

(3) (И.. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) В случаите по ал. 2, т. 2 назначеният от съда ликвидатор (ликвидатори) има право да избере юридическото лице да остане регистрирано до датата на заличаването му от търговския регистър. Правото на избор се упражнява чрез подаване на декларация. В този случай ликвидаторът

(ликвидаторите) отговаря солидарно за дължимия данък през периода на ликвидацията в срок до 5 години от датата на заличаването на юридическото лице от търговския регистър.

19. Данъчно-осигурителен процесуален кодекс

Член 83, алинея 3 Актът за дерегистрация поражда действие от деня на връчването му

20. ДИРЕКТИВА 2006/112/ЕО НА СЪВЕТА от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност

Ограничения на правото на приспадане

Член 176

Алинея 1 С. единодушно, по предложение на Комисията определя разхода, по отношение на който ДДС не подлежи на приспадане. В никакъв случай данъкът върху добавената стойност не подлежи на приспадане по отношение на разход, който не представлява стриктно разход за стопанската дейност, като луксозни стоки, забавления или развлечения.

Алинея 2 До влизането в сила на разпоредбите, посочени в първа алинея, държавите-членки могат да запазят в сила всичките изключения, предвидени по националното им законодателство към 1 януари 1979 г., или в случаите на държавите-членки, които са се присъединили след тази дата — към датата на тяхното присъединяване.

21. Съдебна практика на националните съдилища – не се констатира съдебна практика, очертаваща противоречие в преценката на основанията за задължителна дерегистрация. Въпросът за относимостта на член 176, § 2 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и разпоредбата на чл.107, ал.1, т.4, буква „а“ от Закона за данък върху добавената стойност не е разрешаван в практиката на националните съдилища

Практика на Съда на Европейския съюз

22. Налице е съдебна практика на С., която, по наше мнение, дава аргументи за допустимост на поставяне на въпроси за тълкуване от С. на разпоредба от националния ЗДДС

23. Както бе посочено, оспорваният в производството пред Административен съд София град акт за дерегистрация по ЗДДС е издаден по искане на дружеството. Правният интерес на [фирма] от оспорване на този акт се обосновава с принципа на ефективна съдебна защита, напомнен в т.37 от Решение на С. по дело C-432/05 U.. Макар процесуалната легитимация и правният интерес на страните в процеса да се определят в националното право, сочи С. в т.42 от цитираното решение, общностното право все пак изисква националната правна

уредба да не накърнява правото на ефективна съдебна защита (Решение от 11 юли 1991 г. по дело V. и др., C-87/90—C-89/90, R., стр. I-3757, точка 24 и Решение по дело S. C-13/01, R. стр. I-8679, точка 50). В това отношение процесуалните правила относно средствата, предназначени да гарантират защитата на правата, които правните субекти извеждат от общностното право, не трябва да бъдат по-неблагоприятни от тези, които се отнасят за подобни правни средства за защита от вътрешно естество (принцип на равностойността) и не трябва да правят практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от общностния правов ред (принцип на ефективността) – т.43 от решението.

24. Многократно в практиката на С. е даван израз на разбирането, че режимът на приспадането цели да освободи изцяло предприемача от тежестта на дължимия или платения ДДС в рамките на всички негови икономически дейности. Така общата система на ДДС гарантира неутралитет по отношение на данъчната тежест върху всички икономически дейности независимо от техните цели и резултати, при условие че самите тези дейности по принцип подлежат на облагане с ДДС - решение на С. от 18 юли 2013г. по дело C-124/12 – т.26 и цитираната в него съдебна практика. В посоченото решение Съдът на Европейския съюз тълкува разпоредба на член 176, втора алинея от Директива 2006/112 в смисъл, че той не допуска в момента на присъединяването си към Европейския съюз държава членка да въведе ограничение на правото на приспадане по силата на национална законова разпоредба, която предвижда изключване на правото на приспадане по отношение на стоки и услуги, предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на данъчнозадълженото лице, когато едно такова изключване не е било предвидено от националното законодателство, действащо до датата на присъединяването.

25. Фактите от главното производство по дело C-124/12 обаче касаят право на приспадане на ДДС за разходи за транспортни услуги, работно облекло, предпазни средства и командировки на лица, полагащи труд за данъчно-задълженото лице, позоваващо се на правото на приспадане, докато разглежданият случай е свързан с режима на задължителна deregистрация на търговец по ЗДДС. Следва да се подчертае изразеното т.43 от решението по дело C-124/12 разбиране, че предвидената в член 176, втора алинея от Директива 2006/112 клауза „standstill“ не допуска нова държава членка при приемането ѝ в Европейския съюз да измени вътрешното си законодателство така, че да го отдалечи от целите на тази директива. Изменение в този смисъл

би било в противоречие със самия дух на тази клауза (вж. Решение по дело М., С-414/07, Сборник стр. I-10921, точка 39).

26. В практиката на С. /решение по дело С-142/12 М./ е дадено тълкуване на член 18, буква в/ от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност в смисъл, че /разпоредбата/ се отнася и до преустановяването на облагаемата икономическа дейност, произтичащо от дерегистрацията по данъка върху добавената стойност на данъчнозадълженото лице. Разглежданият случай обаче не касае преустановяване на икономическата дейност на [фирма].

Мотиви за отправяне на преюдициалното запитване

По допустимостта на искането:

27. По силата на чл.106, ал.1 от ЗДДС прекратяване на регистрацията (дерегистрация) по този закон е процедура, въз основа на която след датата на дерегистрация лицето няма право да начислява данък и да приспада данъчен кредит освен в случаите, когато този закон е предвидил друго.

28. Съдържанието на прекратяването на регистрацията по ЗДДС и нейните последици са уредени в чл.106, ал.1 от ЗДДС. Дерегистрацията се изразява в забрана за данъчния субект да начислява ДДС и да приспада данъчен кредит след датата на прекратяване на регистрацията, освен ако законът предвижда нещо различно /с аргумент от чл.83, ал.3 от ДОПК актът за дерегистрация поражда действие от деня на връчването му/. Регистрацията се прекратява по инициатива на регистрираното лице или на приходната администрация /чл.106, ал.2 от ЗДДС/. В хипотезите на задължителна дерегистрация по чл. 107 от ЗДДС администрацията действа в условията на обвързана компетентност, а в тези по чл. 176 във вр. с чл. 106, ал. 2, т. 2, б. "б" от ЗДДС упражнява дискреция.

29. Според чл. 267ДФЕС, Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнася преюдициално относно: а) тълкуването на настоящия договор; б) валидността и тълкуването на актовете на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза.

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност е в обхвата на преюдициалната компетентност на Съда на Европейския съюз /С./, представляваща акт на институциите в тесен смисъл.

Мотиви относно поставянето на конкретни преюдициални въпроси

30. Съгласно разпоредбата на чл.117, ал.3 ЗДДС /обн. ДВ бр.153 от 23.12.1998г., в сила от 01.01.1999г., /.../, отм. ДВ, бр.63 от 04.08.2006г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република Б. към Европейския съюз – 01.01.2007г./, в случаите по ал.2, т.2, а именно, когато за регистрираното юридическо лице е постановено съдебно решение за прекратяване – в срок от 14 дни от датата на влизане в сила на съдебното решение, назначеният от съда ликвидатор /ликвидатори/ има право да избере юридическото лице да остане регистрирано до датата на заличаването му от търговския регистър. Правото на избор се упражнява чрез подаване на декларация. В този случай ликвидаторът отговаря солидарно за дължимия данък през периода на ликвидацията в срок до 5 години от датата на заличаването на юридическото лице от търговския регистър.

31. Съгласно действащата след датата на присъединяването на Република Б. към Европейския съюз на 01.01.2007г. правна уредба, ликвидаторът няма правна възможност да избере дали юридическото лице да остане регистрирано по ЗДДС до датата на заличаването му от търговския регистър или да подаде заявление за дерегистрация по ЗДДС. Предвиденото до 31.12.2006г. право на избор отпада след датата на присъединяване на Република Б. към Европейския съюз – в разпоредбата на чл.107, т.4, б.,а“ ЗДДС е предвидено основание за задължителна дерегистрация при прекратяване на юридическото лице – търговец със или без ликвидация.

32. Запазен е обаче режимът, съгласно който се счита, че към датата на дерегистрацията лицето извършва доставка по смисъла на закона на всички налични стоки и/или услуги, за които е ползвало изцяло или частично данъчен кредит и които представляват активи по смисъла на Закона за счетоводството или по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане – чл.111, ал.1 ЗДДС. Съгласно чл.111, ал.3 ЗДДС дължимият данък се включва в резултата за последния данъчен период.

33. Следва да се имат предвид и предпоставките, при които възниква правото на приспадане на данъчен кредит относно обложените при дерегистрацията по ЗДДС активи, които са налични при датата на повторната регистрация, конкретно посочената в чл.76, ал.2, т.2 ЗДДС предпоставка начисленият данък при дерегистрацията е внесен ефективно или е прихванат от органа по приходите. Посоченото изискване е било предвидено от законодателя и в действащата преди 01.01.2007г. правна уредба, но към онзи момент дерегистрацията по ЗДДС в хипотезите на прекратяване на регистрирано юридическо лице по силата на съдебно решение за прекратяване в срок 14 дни от датата на влизане в сила на решението не е била задължителна, а е

предвидена възможност за назначения от съда ликвидатор да избере юридическото лице да остане регистрирано до датата на заличаването му от търговския регистър.

34. В горния контекст е дължима преценка представлява ли нарушение на член 176, пар 2 от Директивата отпадането на възможността назначения от съда ликвидатор да избере дали юридическото лице, по отношение на което е постановено съдебно решение за прекратяване, да остане регистрирано по ЗДДС до датата на заличаването му от търговския регистър. То води до неизбежно възникване на задължение за начисляване на данък върху наличните активи от дружеството и неговото ефективно внасяне в бюджета. Следва да се има предвид и възникващото задължение за незабавна повторна регистрация по ЗДДС на дружеството поради продължаващата негова икономическа дейност. По своето съдържание задължителната дерегистрация и произтичащото от нея начисляване на данък върху наличните активи и ефективното му внасяне в държавния бюджет представляват допълнително условие за упражняването на правото на данъчен кредит, съставляващо ограничение на правото на приспадане.

По изложените съображения Административен съд София-град, I отделение, 15 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТПРАВЯ преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз съгласно чл.267, първи параграф, буква „б“ от Договора за функционирането на Европейския съюз със следните въпроси:

1. Разпоредбата на член 176, алинея 2 от Директива 2006/112/ЕО трябва ли да се тълкува в смисъл, че не допуска задължителна дерегистрация по ЗДДС, основана на изменение на ЗДДС към 01.01.2007г., съгласно което отпада възможността на назначения от съда ликвидатор да избере юридическото лице, за което е постановено съдебно решение за прекратяване, да остане регистрирано по ЗДДС до датата на заличаването му от търговския регистър, като вместо това регламентира прекратяването на юридическото лице-търговец със или без ликвидация като основание за задължителна дерегистрация по ЗДДС?
2. Разпоредбата на член 176, алинея 2 от Директива 2006/112/ЕО трябва ли да се тълкува в смисъл, че не допуска задължителна дерегистрация по ЗДДС, основана на изменение на ЗДДС към 01.01.2007г. в случаите, когато за задълженото лице към момента на

задължителната дерегистрация по ЗДДС са налице предпоставките за повторна задължителна регистрация по ЗДДС и когато същото е страна по действащи договори и декларира, че не е прекъсвало и продължава да извършва икономическа дейност и при положение, че за да има право да приспадне данъчен кредит за наличните активи, обложени към момента на дерегистрацията и налични при повторната регистрация, данъчнозадълженото лице трябва ефективно да внесе начисления и дължимия данък при извършената задължителна регистрация? В случай, че задължителната дерегистрация при посочените условия е допустима, допуска ли се обвързването на правото на данъчен кредит за обложените при дерегистрацията активи, налични при повторната регистрация по ЗДДС, с които лицето извършва или ще извършва облагаеми доставки, с ефективното внасяне на данъка в държавния бюджет или е допустимо да се извърши прихващане между начисления данък при дерегистрацията и установения размер на данъчен кредит при повторната регистрация по ЗДДС още повече, че данъкът е изискуем от лицето, за което възниква право на приспадане на данъчен кредит?

СПИРА на основание чл.631, алинея 1 от Гражданския процесуален кодекс производството по делото до произнасянето на Съда на Европейския съюз.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия: